

буйни хора и ржченици. Нимфитѣ вземали живо участие и въ праздницитѣ въ честь на бога Дионисъ, когото умѣли много добре да забавляватъ и да веселятъ.

Не по-малко били привързани жителитѣ на стария Пловдивъ и къмъ красивата богиня на хубостъта Афродита или Венера. Дори и въ гробоветѣ си пловдивчени гледали да я иматъ при тѣхъ си. Въ нѣкои стари гробове на Пловдивъ сж намѣрени хубави статуйки, макаръ и направени отъ прѣстъ, които изобразявали Афродита, какъ си навива разкошната коса. Пловдивъ билъ подъ покровителство и на общия тракийски богъ — Героятъ конникъ, както и на много други стари богове, между които особено мѣсто заемалъ и богътъ на здравето — Асклепий. Тѣхнитѣ образи се намиратъ сжщо така изъ развалинитѣ на стария градъ.

* *

То се знае, че градътъ не дължи нито произхода си, нито своето благоденствие на приказнитѣ царе и на изброенитѣ богове. Достатъчно е само да погледнемъ наоколо отъ върха на кой да било отъ неговитѣ хълмове, за да разберемъ, на какво дължи той своето значение и днесъ. Пловдивскитѣ хълмове се издигатъ всрѣдъ богато поле, изобилно напоявано отъ Марица и осѣяно съ безброй поселища. Старитѣ траки се прѣснали още въ дълбока старина по широката тракийска равнина и съ упоритъ трудъ разработили богатата ѣ почва. Тѣ заживѣли въ открити села, изложени на много лекъ грабежъ отъ близки и далечни врагове. Пловдивскитѣ хълмове или тепета били най-удобното мѣсто, дето заплашенитѣ жители отъ селата можели да намѣрятъ защита. Тамъ тѣ можели най-сигурно да отидатъ и на пазаръ, за да купятъ и да продадатъ. Тукъ можелъ да направи своя дворецъ-кула и главатарътъ или царътъ на прѣснатото въ отдѣлни села тракийско племе. Отъ незапомнени времена вече сегашното Джамбазъ тепе и близкото до него Небетъ тепе станали мѣсто на оживено пазарище. Скалиститѣ имъ склонове и рѣката ги правѣли мжчно достѣпни за нападение и затова тамъ тракитѣ отивали спокойно на пазаръ и се криели съ добитѣка и съ децата си при опасностъ.

* *
*

За историята Пловдивъ става известенъ като градъ около 340 г. пр. Хр., отъ времето на македонския царъ Филипъ II. Тогава Филипъ се дигналъ на походъ срещу царя на голѣмото тракийско племе Одризи (този царъ се казвалъ Керсоблептъ) и следъ